

van hen, die belangstellend medeleven, toeneemt. Hij meent, dat van een dergelijke organisatie zeker toekomst te verwachten is.

Dr. Hekman legt er nog eens den nadruk op, dat er behoefte bestaat aan een organisatie der Christelijke artsen, die er naar zijn overtuiging ook zeker komen zal. Dat hij deze beweging niet plaatselijk heeft willen organiseren, heeft zijn rede hierin, dat hij groot nadeel voorzag voor onze bestaande Vereeniging. Wij moeten trachten bijeen te blijven als Chr. natuur- en geneeskundigen, echter moet de mogelijkheid worden geopend over zaken van zuiver vak-technischen aard als medici onder elkander te kunnen spreken. Voorts is het noodzakelijk, dat de Christelijke artsen zich vereenigen met het oog op de pers en de hygiënische wetten. De samenwerking met personen uit de actieve politiek wil hij doen vervallen, indien hiertegen groote bezwaren bestaan. De andere, door hem aangevoerde gronden, acht hij echter van zoo urgente beteekenis, dat naar zijn overtuiging de organisatie er komen moet, hetzij afzonderlijk of in organisch verband met onze Vereeniging.

Dr. Scheffer brengt een woord van dank namens het Bestuur aan Dr. Hekman, omdat hij deze kwestie het eerst in de vergadering onzer Vereeniging heeft naar voren gebracht. Indien er buiten onze Vereeniging om een organisatie van Christelijke artsen zou tot stand komen, is dit niet in het voordeel onzer Vereeniging. Maar anderzijds is het voor de Christelijke artsen van groot belang, dat de verwezenlijking van Dr. Hekman's voorstellen wordt gezocht in organisch verband met onze bestaande Vereeniging. Wat betreft de meening van Dr. Schermers merkt spr. op : 1o. dat nieuwe vaststelling der statuten toch noodig zal zijn, daar de termijn der koninklijke goedkeuring reeds verstreken is; 2o. dat, wil de vergadering den weg op gaan, door Dr. H. gewezen, dit niet mogelijk is zonder dat de statuten worden gewijzigd. Hoewel natuurlijk in de formuleering van den grondslag der Vereeniging geen verandering zal worden gebracht, moet toch de doelstelling aanzienlijk worden verruimd.

Dr. Bruin spreekt zijn verwondering uit over het feit, dat door de leden niet meer belangstelling werd getoond voor deze gewichtige aangelegenheid. Hij vraagt verder, hoe Dr. Hekman nu staat tegenover het praeadvies van het Bestuur? Zal, wat het Bestuur voorstelt, naar Dr. Hekman's gedachten, voor vele jaren afdoend zijn? Dit moeten